

נימפות בערפל

מחזה מאת יורם זקס

תמונה 1

(מתיישבת בישיבת לוטוס ופונה לקהל בקול נמוך ורגוע)

גלי : אתם עומדים לצאת למסע אל מעמקי התודעה...
לנקודה שבה הכל נגמר... אל המקום שבו הכל מתחיל...
תעצמו את העיניים. שחררו את כל הגוף... לנשום עמוק... (אור יורד)
לשאוף את היש פנימה, עמוק. לשכוח מהכל. להתרכז בכלום.
ולהרפות... להרפות... (מוסיקה)

יניב : (שוכב במיטה, ראשו בחיקה של ליאת) זהו זה, אני שוב לבד, איך חשבתי שזה יהיה לתמיד,
וטרח ביום אחד הכל התפורר, כאילו אף פעם לא היה שם באמת, אויר... (דפיקות בדלת)
ליאת ואני נפרדנו, ואני יודע בראש שזה הדבר הכי בריא לשנינו אבל בבטן...
יודה : (מבחוץ) יניב!
יניב : יש כל מני דברים שאפשר לעשות אחרי פרידה, לפתוח דף חדש, להכיר אנשים, לצאת לבלות
לקרוע את העיר, ללכת לקנות בגדים חדשים, להרגיש רענן, אולי אפילו הקלה.
יודה : (מבחוץ) יניב, אני יודע שאתה שם.
או שאפשר להסתגר בבית, לנתק את הטלפון, לכתוב שירים עצובים, לבכות
במקלחת, לשתות תה ובעיקר, בעיקר לא לצאת מהמיטה.
יודה : (מבחוץ) יניב! קום! יניב!
יניב : אני לא יכול, אני חולה.
יודה : יניב, צא עכשיו מהמיטה או שאני שובר לך את הראש.
יניב : אני לא מרגיש טוב.
יודה : תפתח עכשיו, או שאני מפוצץ לך ת'צורה!
יניב : הדלת פתוחה.
יודה : (נכנס) תקשיב לי טוב חתיכת אפס! אני לא אתן לך להירקב במיטה המסריחה הזאת.
אז משהי זרקה אותך, ביג דיל. אתה לא הראשון ולא האחרון שזה קרה לו. תפסיק לשחק
אותה קדוש מעונה, ובוא נצא! (אין תגובה)
קבינימט, אתה כבר שלושה ימים במיטה, מספיק עם החרא הזה!
יניב, החיים זה אוסף הרפתקאות. נגמר הסרט, אתה יוצא קונה פופקורן, ומייד יתחיל
סרט חדש, יותר טוב מהקודם, קומדיה רומנטית עם אקשן וצחוקיה.
יניב, יש הרבה דגים בים וכולם יודעים לשחות, אז קדימה, קח את השונרקל שלך,
ובוא נלך לדוג. (פאזזה) תראה, אין לך יותר מדי זמן לשחק עם זה.
יניב, איך אני אגיד לך את זה? אתה לבד ועוד שבועיים... הסילבסטר.

תמונה 2

גלי : (באותו מקום באותה ישיבה) אנחנו בוראים את המציאות דרך הבחירות שאנחנו עושים.
כל בחירה שלנו מפעילה שרשרת של אירועים שיכולה לשנות את הקוסמוס כולו.
לכל אחד מאתנו יש יעוד, יש מטרה. האפשרויות בכל רגע נתון הן בלתי מוגבלות.
כל מה שאנחנו צריכים זה פשוט להיות שם.

(יניב ויודה במועדון. מוזיקה. יניב בוהה קדימה, משועמם)

יודה : נו?
יניב : מה נו?
יודה : כיף לא?
יניב : מדהים.
יודה : הופה, הופה, הופה, קולט את ההיא ליד הרמקול?
יניב : קולט.
יודה : רגע, זאת לא ההיא מה....
יניב : (באדישות) פרסומת.
יודה : של ה... עם ה...
יניב : כנפונים, טוב אני קצת עייף אני הולך לישון...
יודה : (תופס אותו) רגע אחד, שניה, מה אתה חושב שהיא לא עייפה? עייפה.
תראה איזה קטע, היא עייפה אתה עייף, למה שלא תהיו קצת עייפים ביחד...
יניב : עזוב, אני לא בעניין.

יודה: איזה עניין? מה עניין? הגוף שלך קצת חולה והוא צריך להתנקות. תחשוב עליה כאל סוג של אחות רחמנייה, זריקה קטנה והכל יעבור. מה? אתה רוצה להישאר לבד?
 יניב: (קס) לא. אני הולך לקחת חתול מצער בעלי חיים.
 יודה: אתה בעצמך צער בעלי חיים. תחייך קצת, תשתחרר, אדם ממורמר ומדוכא זה הדבר הכי לא מושך שיש...
 יניב: זרקו אותי, איך אתה רוצה שאני אהיה?
 יודה: (פאוזה) אין יין בלי יאנג!
 יניב: מה?
 יודה: אור בלי חושך, יום בלי לילה, סינוס בלי קוסינוס, סבבה בלי הבעסה...
 זה חלק ממעגל החיים המופלא. אתה חייב לסגור את המעגל עם ליאת כדי לפתוח את המעגל עם... משהי אחרת. ואתה תפתח אותו עוד הלילה!
 כשנפרדת מרונית חשבת שתכיר את רותי? כשרותי זרקה אותך חשבת שתפגוש את מישל? כשמישל נעלמה חלמת שתופיע אביבית? וכולנו יודעים איזה איכויות היו לאביבית...
 יניב: די, מספיק...
 יודה: מה קרה? היא הראתה לך דברים שלא חלמת שאפשר לעשות...
 יניב: יודה!
 יודה: נו, הטריק הזה עם הכדורי פינג פונג ש...
 יניב: אני זוכר מה היא הראתה לי, די מספיק!
 יודה: טוב לא צריך להתרגש אני רק מנסה להעביר איזה שהיא נקודה.
 יניב: הבנתי, די.
 יודה: אדם שמתכחש לעבר שלו, ההווה שלו מאוד בעייתי והעתיד שלו לוט בערפל.
 (יניב יוצא) בואנה, תחזיר את הבייגלה...

תמונה 3

יניב: אין מה לעשות, זה כמו להיות נרקומן. אתה יכול להכחיש מהיום עד מחר, אבל זה נמצא אצלך עמוק בדם. ליאת. בכל שניה, בכל מקום, יש לך חור בבטן.
 זה הדבר הראשון שאני חושב עליו כשאני קם בבוקר, והדבר האחרון, שאני חושב עליו בלילה, לפני שאני נרדם. וגם בין לבין אין לי יותר מדי דברים אחרים בראש. אני צריך להיגמל. זהו זה. לעבור קריז, להתנקות, להסגר כמה ימים בבית, ולא לראות אף אחד, עד שאני אהיה אדם חדש, נקי. לשבת בפינה רועד, לא חשוב כמה זה שורף, לא לברוח, להתמודד, ללכת עם הכאב עד הסוף...

גלי: הכאב הוא מתנה שהיקום העניק לנו כדי שנוכל לצמוח.
 כל משבר הוא שיעור. כל שיעור הוא חומר גלם ליצירה.
 אנחנו אנרגיה של אהבה ויצירה, ואנחנו עומדים בפתחו של עידן חדש.

יודה: יאללה, בוא הולכים...

יניב: לאן?

יודה: מפגש רוחני הוליסטי משכך כאבים, שלושה רחובות מכאן. (מחזיק את המודעה)
 קבוצה של צעירים, שנפגשים פעם בשבוע לעשות מדיטציות ולדבר על החיים.
 אין מה לעשות אנחנו בתקופה רוחנית, אחי, אתה יכול ללכת נגד, או שאתה יכול לשחרר ולזרום, ואני משחרר, זורם. זה ישנה לך את החיים, עלי.
 (דרך אגב אם לא אמרתי קודם, זה חניס. לא שזה שיקול, אבל זה תמיד נעים לדעת)
 יאללה בוא! רק תחליף את הפיזימה לאיזה שארוול הוליסטי! אתה יודע מה? לא חשוב אף אחד לא ישים לב. בוא, בוא כבר, בוא!

(יניב ויודה יושבים ישיבה מזרחית בעיניים עצומות. מוזיקה של מדיטציה)

יודה: (פותח עין) פססס... פססס... יניב...

יניב: (בלחש) מה?

יודה: אתה מרגיש את האנרגיות?

יניב: מרגיש. ששש...

יודה: מתחבר?

יניב: מתחבר.

יודה: יופי. אז תהיה ערני, כי עוד כמה שניות מסיימים עם המדיטציה ומתחלקים לזוגות.
 ואם אתה לא רוצה להיתקע עם הקונפנה מצד ימין, או עם הבחור השעיר מצד שמאל, תתחיל לחשוב מה לעשות.

יניב: ששש... אתה מפריע...
 יודה: מפריע? עוד מעט אתה תודה לי. (פאזזה. המוזיקה נפסקת) הנה אמרתי לך, מתחלקים לזוגות. טוב, אין לי סבלנות לזה, אני יורד לקנות סיגריות...
 יניב: חכה שניה, אל תשאיר אותי פה לבד... (יודה יוצא)
 גלי: (ניגשת ליניב) סליחה? אתה רוצה שנהיה זוג?
 יניב: שנהיה זוג? טוב.
 בסדר.
 גלי: יופי. (מחבבת אותו חיבוק הוליסטי)
 יניב: (מחבק לשניה ואז נעצר) רגע...
 גלי: מה?
 יניב: אני לא יכול, אני עוד... (ליאת נכנסת עם שרוול לבן ושרשראות, גלי קופאת) ליאת!
 ליאת: מה?
 יניב: מה את עושה פה?
 ליאת: אנא ערף, זורמת...
 יניב: למה עזבת אותי?
 ליאת: אוי, באמת לא עכשיו...
 יניב: למה לא עכשיו? אני באמת רוצה לדעת למה עזבת אותי?
 ליאת: אתה היית יותר מדי טוב.
 יניב: יותר מדי טוב?!
 ליאת: כן. אל תפגע, מתוק, אבל היית כל-כך נחמד אלי, שזה התחיל להיות משעמם.
 הכל היה פשוט מדי, סתמי כזה. תראה אני לא אומרת, שאני צריכה מישהו שיהיה רע אלי, אבל אולי קצת קשה. אתה יודע, כמו כל דבר אחר בחיים.
 אנחנו אוהבים ללכת על האתגר. אנחנו רוצים להרגיש שניצחנו, עברנו מכשולים, ובסוף הגענו למנוחה ולנחלה, ואצלך כבר מההתחלה זה היה קצת יותר מדי מנוחה ו...
 יניב: אבל כל-כך אהבתי אותך...
 ליאת: אל תשנה נושא...
 יניב: את עוד אוהבת אותי?
 ליאת: אני צריכה לזוז...
 יניב: רגע, חכי רגע. (ליאת יוצאת, לגלי) תראי אני לא בטוח שזה רעיון כל-כך טוב.
 אני... אני צריך קצת זמן...
 גלי: מה?
 יניב: אני... לא חשוב. אני צריך ללכת... (יוצא)
 יודה: (חוזר מחפש את יניב וניגש לגלי) תגידי, בא לך אולי לקפוץ אלי לתרגל קצת שיאצו? ציקונג? איזה טאי צי קטן? (גלי מתרחקת) אחותי, אני הוליסטי, אל תראי אותי ככה, חיבוק אחד ביום יביא את השלום.
 גלי: שלום. (יוצאת)
 יודה: פיס, פיס, פיס... מה אם אין לי רסטות אני לא בן-אדם.
 אם אני לא לובש גלביה אין לי רגשות? שמאלנית מסריחה... (יוצא)

תמונה 4

יניב: הלכה... כמו שנכנסה ככה הלכה, פתאום, בלי להסתכל אחורה, בלי להגיד כלום.
 איך בחורה יכולה להיות כל-כך קרובה אליך, מה זה קרובה? גוף בתוך גוף, עור נוגע בעור, כלים שלובים וכמה שניות אחרי, כאילו שלא היו הדברים מעולם, שלום, שלום...
 יודה: לאן נעלמת? אחי, מה קרה לך? אתה נראה מעוך לגמרי.
 יניב: תודה.
 יודה: לא באמת, תראה איך אתה נראה.
 יניב: כמו שאני מרגיש.
 יודה: אין בעיה, אתה רוצה לרחם על עצמך? תרחם.
 יניב: אם אין לי מי לי.
 יודה: למה אתה ציני?
 יניב: תמיד הייתי.
 יודה: אבל לא ככה. ובוא אני אגיד לך משהו... ציניות זה חומה, אין בזה טיפת אמת. מעטפת הגנות זולה זה מה שזה, נדמה לך שאתה גרובי, מגנובי, אבל האמת שאתה סתם מריר ומבואס.
 יניב: בוקר טוב! ממש גילית לי את אמריקה. לא ידעתי את זה... מה יעשה לי טוב? להסתובב עם דמעות ולדפוק את הראש בקיר? אז אני מנסה לשעשע את עצמי קצת, אתה יכול לקרוא לזה

ציניות, אבל אני קורא לזה צוות הוואי ובידור פרטי. מנסה קצת להעביר את הבעסה בסבבה, אבל לא! כי יש אותך, חבר טוב, שחייב לבוא, ולדחוף לי את החרא בפרצוף. אולי לא חשבת על זה, דביל, אבל האמת לא כל-כך נעימה לי... כן, רוצה לחיות קצת בבועה. למה? מה קרה? אני פוגע במישהו? לא! פתאום האמת חשובה. אמת! אמת! קצת מגזימים עם העניין הזה של האמת, האמת עזבה אותי, נשארתי לבד, לבד!

יודה: אבל, מה תעשה לבד בבית?

יניב: מרתון סרטי ווידאו! זה הדבר היחיד שבא לי לעשות וזה מה שאני אעשה.

יודה: סרטים?

יניב: כן, לראות סרטים ולשכוח מהכל... (יודה מתחיל להסתכל על הקסטות וידאו)

יודה: די, אתה לא יכול להסתגר כל היום בבית ולראות סרטים בווידיאו.

יניב: למה לא?

יודה: זה לא בריא לעיניים.

יניב: אז אני אוכל גזר תוך כדי...

יודה: יניב, זה לא בריא בשבילך, זה לא החיים כמו שהם באמת, זאת אשליה (מסתכל בקסטות) וגם אין פה שום דבר מעניין, איזה סרטים מפגרים לקחת, מה זה? קומדיות רומנטיות? אתה דפוק? יותר נמוך מזה אין. רק אל תגיד לי, שאתה נהנה לראות את החרא הדביק הזה.

יניב: א. אל תתערב לי בחיים. ב. אני נהנה לראות את החרא הדביק הזה. ג. לא רק שאני נהנה זה עוזר לי במחקר שאני עושה.

יודה: איזה מחקר?

יניב: להבין למה ליאת עזבה אותי.

יודה: להבין?

יניב: להבין. תראה אני כבר לא מרגיש כלפיה כלום באמת. תאמין לי אם היא הייתה עומדת פה לא יודע אם הייתי אומר לה שלום, אבל אני רוצה להבין מה קרה? מה הסיבות? הגורמים, בקטע מדעי טהור. אתה יודע מה? פשוט ללמוד מטעויות זה הכל. תמיד אפשר ללמוד, להשתפר, להבין, לפרק...

יודה: אתה יכול להסביר לי מה אתה מפרק מזה שאתה רואה את כשהארי פגש את סאלי בפעם השמינית?

יניב: תתפלא אבל הרבה מאוד, למשל...

יודה: תראה גם כשאני לבד ובדיכאון, אני לוקח סרטים, לפעמים, אבל סרטים, סרטים, עם שחקניות, שחקניות- שרון סטון, ג'ניפר לופז, סינדי קרופרד, פאמלה אנדרסון... וכשאני ממש בדיכאון, יש את חמה וחושנית, לסביות במערב.... משהו שיכול להפיג קצת את השעמום, לא "נדודי שינה בסיאטל", בחיאטק אחי, חייבים לשים את הגבול איפה שהוא, אי אפשר לראות כל זבל שיוצא.

יניב: זה מה שעושה לי טוב, מצטער...

יודה: סרטים?

יניב: סרטים.

יודה: וזה מה שעושה לך טוב?

יניב: כן, רק זוז מהטלוויזיה.

יודה: אז למה לא אמרת קודם?

יניב: מה?

יודה: בוא נעשה את זה.

יניב: אני לא מבין. מה אתה רוצה?

יודה: מה יש פה להבין, דביל, מצאנו את התרופה לכל הבעיות שלך! שלנו!

יניב: מה אתה רוצה?

יודה: אתה הולך להכיר את הבחורות הכי שוות בעיר בלי לצאת מהבית.

תמונה 5

יניב: שאנחנו נעשה סרט?

יודה: כן, סרט.

יניב: אבל מה אנחנו יודעים על קולנוע?

יודה: מה יש כבר לדעת? יש לנו מנוי באוזן השלישית?

יניב: נו?

יודה: זהו.

יניב: סרט על מה?

יודה: על החיים.

יניב: של מי?

יודה: של כולם.

יניב: אוניברסאלי?
 יודה: בול. אוניברסאלי.
 יניב: הכי טוב.
 יודה: בטח.
 יניב: איך נתחיל?
 יודה: אודישנים...
 יניב: אודישנים?
 יודה: ברור, תמיד מתחילים באודישנים.
 יניב: אבל איפה נעשה אותם?
 יודה: כאן, מה רע?
 יניב: קצת צפוף.
 יודה: ככה זה שעוד אין תקציב, אבל אל תדאג, זה רק השלב הראשון, מהר מאוד יכנסו משקיעים ואז הכל ירוץ חלק...
 יניב: אבל רגע, איך זה קשור ללהכיר בחורות?
 יודה: מה איך זה קשור? אתה ילד, אתה...

תמונה 6

יניב: (אל חוץ במה) תודה שבאת. אנחנו נודיע לך בכל מקרה... (ליודה) וואי, וואי, וואי, יודה....
 אתה צדקת. היא הייתה נורא... זאת אומרת, היא הייתה... נחמדה... לא?
 יודה: (רושם במחברת) אה, ככה לא משהו...
 יניב: אבל יש כיוון טוב. כמה כוכבים נתת לה?
 יודה: לא יודע, אני עוד מתלבט...
 יניב: רגע, תגיד, לא מפריע לך קצת?
 יודה: מה?
 יניב: זה ש... אתה יודע, אין לנו עוד תסריט.
 יודה: למה זה חשוב עכשיו?
 יניב: אנחנו עושים אודישנים לסרט, ועוד אין לנו בעצם תסריט.
 יודה: אל תדאג יהיה...
 יניב: כן, אבל בינתיים... איך אנחנו יודעים בכלל מה אנחנו מחפשים?
 יודה: מה זאת אומרת?
 יניב: כאילו, בחורות באות ו...
 יודה: מה זאת אומרת, מה אנחנו מחפשים...
 יניב: מה אנחנו מחפשים?
 יודה: כוסיות!
 יניב: בסדר, אבל אם אנחנו עושים סרט, לא כדאי... אתה יודע שגם ידעו לשחק?
 יודה: ברור... ידעו גם לשחק, אל תדאג, אבל טיפה סדר עדיפיות. קודם כל צריך לחשוב על רייטינג, נכון?
 יניב: אה...
 יודה: ורייטינג זה כוסיות. כל ילד יודע את זה. תראה אני לא אומר שאני מבסוט, שזה ככה, אבל אני לא המצאתי את חוקי המשחק, אני רק נאלץ לפעול בתוכם. למכור זה רייטינג, ורייטינג זה אומר שאתה מצליח.
 יניב: רגע אם אתה מוכר, זה אומר שאתה מצליח?
 יודה: ברור.
 יניב: אה, כן? אם פיקסו היה מוכר כמה ציורים פחות, זה היה הופך אותו לצייר פחות מצליח, פחות מוכשר?
 יודה: מה קשור כשרון להצלחה?
 יניב: מה קשור?
 יודה: מה קשור? זה שני תחומים אחרים לגמרי. תראה, אתה יכול להמשיך להיות יפה נפש, סוציאליסט, מתחסד, אבל הצלחה זה כסף, וכסף זה למכור, ולמכור זה רייטינג, ורייטינג זה כוסיות!
 יניב: אולי אתה צודק.
 יודה: ברור שאני צודק. יאללה הבחורה הבאה...
 יניב: (אל מחוץ לבמה) את יכולה להיכנס...

תמונה 7

יודה: (בטלפון) אז מה? את רוצה את התמונות בחזרה? טוב רק שתדעי שבדרך כלל התמונות נשארות אצלנו... תוצאי שליח אנא ערף? בר כוכבא 7, דירת קרקע... ביי. (מנתק)

יניב: זה מתחיל להסתבך, יודה, בחורות מכל הארץ מתקשרות ושואלות על מה הסרט... יודה: טוב מאוד וזאת רק ההתחלה תאמין לי... יניב: יודה, הם שואלות על מה הסרט! יודה: נו? יניב: מה להגיד להם? יודה: תגיד להם על מה הסרט. יניב: אבל לא כתבנו מילה. יודה: נו אז? יניב: מה נעשה? יודה: (פאוזה) זינזאנא! יניב: מה? יודה: נביא שחקנים נעמיד מצלמה ו... יניב: לא, לא נראה לי. יודה: איך שאתה רוצה, אז נכתוב סרט. מה הבעיה הגדולה? יניב: אוקי, אז נכתוב סרט. יודה: קדימה. יניב: (פאוזה) על מה נכתוב את הסרט... על מה נכתוב... יודה: אני יודע! ניצול יחיד מאוניה טובעת מגיע לאי בודד... יניב: ו... יודה: ומסתבר שהאי מיושב עלי ידי חבורה של בחורות נימפומניות שלא ראו גבר מעולם... יניב: לא, לא נראה לי. יודה: אתה בטוח? יניב: כן. יודה: חבל, נוכל להשתמש ברוב הבחורות שראינו באודישנים... יניב: יודה! יודה: כן, אולי תציע אתה משהו. להעביר ביקורת זה הכי קל. יניב: אנחנו חייבים לעשות את הסרט על משהו שיותר קרוב לחיים שלנו. יודה: אולי לא סיפרתי לך את זה אף פעם, אבל כשהייתי בנחל, הגעתי לקיבוץ, דומה מאוד לאי בודד וחבורה של מתנדב... יניב: יודה! עזוב את זה שניה. בוא נחשוב על זה נקי. יודה: אני נקי. יניב: בוא נחשוב מה אנחנו אוהבים בסרטים. יודה: כוסיות. יניב: בסדר, מה עוד? (פאוזה) אה, היה את המערבון ההוא עם השריף שרוצחים את המשפחה שלו ואז הוא חוזר ומשחרר את כל ה... יודה: כוסיות. (פאוזה) אה, יש את הסרט הזה שראינו, על זאת שחולמת להיות רקדנית, וביתיים מגיעה לעבוד בבר עם כל ה... יניב: כוסיות. (פאוזה) אה, הנה! הסרט מדע בדיוני הזה שאהבת, עם החייזרים, שמגיעים לכדור הארץ, וכל מה שהם אוכלים זה... יודה: כוסיות! יניב: די, בוא נחשוב ברצינות. יודה: אני חושב ברצינות. זה מה שמעניין אנשים. מה אתה חושב שמעניין אנשים? לראות אותך יושב במיטה ובוכה על החברה שלך? (פאוזה)

תמונה 8

ליאת: (עוברת עם טלפון) כן, מתוק... אז היום בשמונה וחצי, מצוין, קבענו... גם אני... ביי.

יניב: יודה!
יודה: מה?
יניב: אתה לא תאמין!
יודה: מה קרה?
יניב: היא יוצאת עם מישהו!
יודה: מי?

יניב: ליאת!
יודה: איזה ליאת?
יניב: מה איזה ליאת, ליאת!
יודה: נו?
יניב: מה נו? איך היא יכולה? בקושי עבר שבוע...
יודה: אתה נאיבי...
יניב: מה נאיבי... אתה לא מנסה להגיד לי, שעוד כשהיינו ביחד, היא כבר הייתה...
יודה: אני לא מנסה להגיד כלום.
יניב: דבר!
יודה: ככה זה, בחורות אף פעם לא יזרקו אתך, לפני שמצאו תחליף, זה בדוק.
יניב: כוס...
יודה: מספיק!
יניב: השרמוטה!
יודה: אה, אל תדבר לא יפה!
יניב: שרמוטה בת שרמוטה...
יודה: חבל, אתה מוציא את זה מפרופורציות...
יניב: שבוע! איך אפשר להתאהב בשבוע? או שאולי היא בכלל לא אהבה אותי מההתחלה.
ככה סתם, הייתי מין סידור נוח... אלוהים! היא ניצלה אותי מינית! אני מרגיש כל כך זול.
איך קניתי את כל הדיבורים שלה על... היא רצתה ממני רק דבר אחד. אני לא מאמין,
אני מרגיש כל כך מלוכלך. אני הולך להתקלח, אני... איך לא ראיתי את זה? איך אפשר
להיות כל כך עיוור? היא לא אהבה אותי אף פעם.
יודה: אתה איש חולה יניב, די זה נגמר! אנחנו עושים סרט, ואני צריך אותך מרוכז.
חוץ מזה זה הסילבסטר היום. אני מניאק אם אתה נשאר הלילה לבד!
יניב: סילבסטר, סילבסטר... מה כולם רוצים מהסילבסטר הזה? אני יהודי! מה הקשר שלי
לתאריך הזה?! חגים יהודיים אני לא חוגג, אז סילבסטר?!
יודה: מה זה קשור לדת, זה עולמי, מתחילה שנה חדשה. גלגל חיים ניסגר וניפתח...
יניב: יודה, באמת תודה על הניסיונות, אבל באמת בא לי להישאר לבד עם עצמי.
יודה: יניב תפסיק להדחיק כל הזמן. תתחיל להתמודד, להיות גבר. תחליט! - יש לי בעיה ואני
נכנס באם אמא שלה. בלי לברוח.
חשבת פעם על טיפול פסיכולוגי?
יניב: אם היה לי כסף לטיפול פסיכולוגי, נראה לך, שהייתי בדיכאון?
יודה: כסף אין אף פעם. העניין הוא, שצריך אומץ להוציא את הכסף שאין.
יניב: לא חשוב כמה אומץ יש לי, אם אין לי מה להוציא, אני לא אוציא אותו.
יודה: חבל, יש טיפולים מאוד זולים.
יניב: רד ממני אין לי כסף.
יודה: מה עם ללכת לזונה?
יניב: מה?
יודה: אתה יודע המקצוע העתיק בעולם.
יניב: אני יודע מה זאת זונה.
יודה: אז מה אתה אומר?
יניב: על מה?
יודה: ללכת על אחת.
יניב: בשביל מה?
יודה: לשחק טאקי! מה בשביל מה?
יניב: לא בא לי...
יודה: שוב פעם לא בא לי. כל הזמן לא בא לי. שמעת פעם על מישהו, שבא לו לקחת
אנטיביוטיקה? מישהו שבא לו שיתקעו לו אינפוזיה בתחת? לא בא לי...
אני מדבר אתך על טיפול תרופתי.
יניב: מה תעזור לי זונה?
יודה: על סקס טוב בלי מחויבות שמעת?
יניב: על סקס טוב שמעתי...
יודה: יפה אז עכשיו אתה צריך לשמוע על ה"בלי מחויבות". תראה, מה הורס מין טוב?
המצפון, המוסר, המחשבות לפני, אחרי: הייתי מספיק טוב? לא הייתי מספיק טוב?
היא נהנתה? היא לא נהנתה? וכאן מצאנו פתרון פשוט ואלגנטי למין טוב, ואני מדבר אתך
על מין טוב! זה המקצוע שלה, קיבינימט. היא למדה את זה.
יניב: אבל זה די מגעיל, לא? מה נלך לבורסה?
יודה: מה פתאום?! מה אנחנו חיות? הבורסה תבוא אלינו.
יניב: אתה באמת חושב שזה יכול לעזור?

יודה: איזו שאלה? אתה יודע מה... בגלל שזה פעם ראשונה שלך, ואני מזהה אצלך קצת חששות
 אני מוכן להיכנס אתך לעסקה.
 יניב: מה הכוונה להיכנס?
 יודה: להיכנס, להיכנס... לעסקה.
 יניב: אה... לא יודע. וזה במקום טיפול פסיכולוגי?
 יודה: באיזה שהוא מקום כן. ולא שזה השיקול, אבל זה יוצא הרבה יותר זול, ואני מדבר אתך על
 משהו איכותי, לא סתם.
 יניב: יש לך ניסיון בזה?
 יודה: קצת אתה יודע, בעיקר מסיפורים. אבל אני לא חשוב עכשיו, צריך לחשוב עליך.
 (יודה מתקתק בפלפון)
 יניב: אתה זוכר את המספר בעל פה?
 יודה: מה אתה מופרע? "בעל פה"....
 יניב: נבהלתי...
 יודה: לא, יש לי את זה בזיכרון. (בטלפון) הלו, הי שלום... תגידי לי נשמה,
 מי עובדת היום? מי עוד? אה... ומי עוד? אה, היא חזרה? (פאוזה) איזה יופי, איך היה
 לה? לא בסדר תביאי לי אותה ו... לא, לא. לבר כוכבא 7, דירת קרקע.
 יאללה מותק, יום שישי, יום קצר... אני מאוד שמח שיש לכם לחץ בסילבסטר,
 אבל קצת רגישות... את עובדת עם אנשים לא עם חיות. (מנתק) זונה.
 טוב תתפשט עוד רבע שעה היא פה...
 יניב: מי?
 יודה: אמא שלי. מה מי?
 יניב: אז מה אני צריך לעשות, אולי לסדר קצת?
 יודה: לא, תרד לסופר לקנות רוג'לך ושוקו. מה אתה דפוק? (מתיישב)
 יניב: רגע, אתה לא נשאר פה!
 יודה: מה זאת אומרת?
 יניב: אתה לא הולך להישאר פה!
 יודה: (נעלב) איך שאתה רוצה. פשוט חשבת...
 יניב: מה?
 יודה: אם יהיו בעיות...
 יניב: איזה בעיות?
 יודה: תירגע, אני חבר שלך אני אוהב אותך. תשמע כל הלחץ הזה לא יעשה לך טוב ב...
 יניב: טוב בסדר, לך!

תמונה 9

(יניב, נשאר לבד מסדר קצת את החדר. צלצול בדלת. יניב צועק "פתוח". סאונד של גשם חזק.
 נכנסת גלי בחליפת סערה וקסדת אופנוע.)

גלי: אני מקווה שהגעתי למקום הנכון... יש פה בלגן שלם עם המספרי בתים.
 יניב: כן, זה כאן...
 גלי: זה קומת קרקע?
 יניב: כן
 גלי: אז הנה אני...
 יניב: בואי תיכנסי... (מורידה את הקסדה)
 גלי: רגע, איזה קטע... זה אתה מהמפגש ההוליסטי אצל...
 יניב: כן. לא נכון, את...
 גלי: איזה קטע?
 יניב: כן, אני לא מאמין.
 גלי: מצחיק.
 יניב: (נלחץ) לא ידעתי... ש... זאת אומרת, לא חשבת שאת (מתייחס לקסדה)... אוי...
 גלי: (מתייחסת לקסדה) טוב אתה יודע איך זה, צריך לחיות ממהו...
 יניב: כן, בטח למה לא? כל עבודה מכבדת... את... תרצי לשתות משהו?
 גלי: וואלה, יכול להיות נחמד, אני רק פשוט באמצע יום עבודה, אז אני קצת ממהרת...
 יניב: הבנתי. יו איזה קטע שזה את...
 גלי: איזה קטע שזה אתה גר פה...
 יניב: כן, (פאוזה) תראי, אני מצטער שאני ככה אבל פשוט...
 גלי: אתה יודע מה, לא יקרה כלום אם אני אשתה משהו, בכל זאת יורד כזה גשם בחוץ.
 יניב: כן, איזה חורף מטורף. גם הגעת כל-כך מהר, מה זה? תוך שניות ממש...

גלי: שירות מהיר, זה שם המשחק היום. מי רוצה לצאת מהבית? מעדיפים שאנחנו נבוא וזהו. אין מה להתלונן, טפו, טפו, יש פרנסה. אז קצת קר, אז מה? בסה"כ אני אוהבת את העבודה הזאת. אתה יודע, אני לא טיפוס, שמסוגל לשבת במשרד כל היום.

יניב: כן, בטח...

גלי: כן, באמת אין מה להתלונן יש הרבה עבודה...

יניב: טוב, זה גם בטח בגלל הסילבסטר.

גלי: מה?

יניב: לא חשוב. אני לא יודע, מוזר שזה את. קצת לא נעים לי...

גלי: אל תהיה מצחיק, זאת העבודה שלי.

יניב: כן, נכון. (פאזזה) אוי, סליחה, איזה אידיוט אני, כמעט שכחתי... (מביא לה לשתות)

גלי: תודה.

יניב: תגידי, זה לא קצת קשה?

גלי: מה?

יניב: העבודה...

גלי: קצת, אבל אתה יודע... מתרגלים בסוף לכל דבר, ובאיזה שהוא מקום מעוות, אני אפילו

מתחילה למצוא את הכיף בזה.

יניב: כן, כן. למה לא בעצם...

גלי: הרבה דברים בחיים אתה חושב שאתה לא מסוגל, רק בגלל שאף פעם לא ניסית...

יניב: יש בזה משהו...

גלי: טוב, הייתי שמחה לשבת פה כל היום, אבל יש לי יום נורא לחוץ, ועבודה זאת עבודה,

(קמה) אז אתה... רוצה... לתת לי את זה...

יניב: כן, בטח. אולי תסתובבי לרגע?

גלי: (מפנה לו את הגב) למה? יש לך כספת?

יניב: לא, אני קצת בישן...

גלי: אין בעיה. אני פשוט באמת חייבת לעוף הלאה, יש כזה לחץ במשרד...

יניב: (פאזזה) כן, כן. (מתחיל להתפשט)

גלי: אה... מה אתה עושה? אני לא חושבת ש... אני צריכה ללכת. (בורחת)

(שומעים במכשיר קשר, "משלוחי הקריה, מי פנוי במרכז תל אביב יש חבילה דחופה

לקחת...אני חוזר מי פנוי..." היא בורחת והמכשיר קשר נשאר, יניב עומד המום, ליאת

נכנסת מרימה את מכשיר הקשר ומכבה אותו)

יניב: חכי רגע... לא התכונתי, אני לא... חכי שניה...

תמונה 10

יודה: נו? איך היה? פטיש!

יניב: לא משהו....

יודה: לא...?

יניב: מה?

יודה: לא...?

יניב: לא!

יודה: יניב, דיר באלק!

יניב: מה?

יודה: תיזהר, נראה לי שאתה מתחיל להתמכר למצב הזה, קדימה להתנער! יש לנו סרט על הראש! ואתה לא היחיד בעולם שזה קרה לו... לאלוים לא היו תקופות לבד? ברור שהיו לו,

איך לדעתך הוא כתב כל-כך הרבה שירים עצובים על פרידות?

רק שתדע שהדברים הכי יפים בחיים באים אחרי פרידות. שירים למגרה, סיפורים לארון,

מה לא?

יניב: אבל מה עם ליאת?

יודה: מה אתה?

יניב: אני עדיין אוהב אותה.

יודה: אתה לא!

יניב: מה לא?

יודה: לא אוהב את ליאת.

יניב: אה?

יודה: על חרדת נטישה שמעת?

יניב: מה זה קשור?

יודה: קשור פעמיים. נדמה לך שאתה אוהב אותה, כי היא זרקה אותך, והיא לא מהווה יותר אופציה בשבילך. אתה חושב שאתה אוהב אותה, כי היא לא מושגת, בלתי אפשרית.

יניב: ואני רוצה את הבלתי אפשרי?
 יודה: בול!
 יניב: למה?
 יודה: כנראה משהו בילדות, אנא ערף, אני לא ממש מבין בזה...
 יניב: אוי, עזוב אותי דביל.
 יודה: תגיד, יש לך אולי משהו לאכול?
 יניב: לא.
 יודה: קצת ביגלה? משהו?
 יניב: לא!
 יודה: בסדר לא צריך להתעצבן. אני הולך... רק שתדע שאתה מאכזב אותי.
 אנחנו הולכים לעשות סרט... אתה חייב להיפתח, להתנסות... איך אתה רוצה שנעשה סרט, כשהדבר היחיד, שאתה מתעסק אתו כל הזמן, זה ליאת? (פאוזה)
 יניב: יודה, אולי יש בזה משהו?
 יודה: טוב, לא צריך להיות ממש חד אבחנה...
 יניב: בוא נלך עם זה צעד אחד קדימה...
 יודה: לאן?
 יניב: בוא נהפוך את המגבלה ליתרון, בוא נלך עם זה, לא נגד...
 יודה: מה?
 יניב: בוא נעשה על זה את הסרט...
 יודה: על מה?
 יניב: אני וליאת. בוא נעשה על זה סרט.
 יודה: את מי זה מעניין?
 יניב: אותי.
 יודה: זה לא מספיק.
 יניב: תחשוב על זה רגע, זה מבריק, באמת, בוא נעשה סרט על...
 יודה: שרמוטות?
 יניב: לא דביל, עלי ועל ליאת, זה מהחיים, זה חי, זה נושם.
 יודה: אני לא בטוח.
 יניב: למה? זה אני, זה החיים שלי!
 יודה: יניב, תירגע, תחשוב שניה, זה מסבך את כל העניין. אולי זה גדול עליך לכתוב סרט על החיים שלך?
 יניב: (פאוזה) נו? אז?
 יודה: אז מה נעשה?
 יניב: סרט. פשוט נעשה סרט. תבין, זה כל הקטע. זה כל היופי.
 אם זה לא היה גדול עלינו, זה לא היה מעניין.
 כל העניין הוא שזה גדול עלינו, אולי אפילו בלתי אפשרי ממש. תחשוב על זה!
 זה מה שעושה את זה מעניין. (נכנסת המוסיקה של סופרמן)
 תחשוב גדול, תחשוב רחוק, רק אז תצליח להגיע למשהו...
 אתה חושב שיהיה קל בדרך? לא! יהיה גהנום! אבל נתגבר, נתרום מעל המכשולים, נעשה דברים שלא חלמנו שאנחנו מסוגלים לעשות!
 השמיים הם לא גבול! הם שער! אתה תעבור דרכו ותגלה עוד שער ועוד שער! עולמות חדשים שלא היה לך מושג שהם קיימים!
 יודה, תאמין שאתה יכול לעוף ואתה תעוף! תאמין שאתה יכול לעוף! אתה יכול לעוף!
 (בבת אחת המוסיקה מפסיקה וליאת נכנסת)

ליאת: אתה לא יכול לעשות את זה!
 יניב: מה?
 ליאת: אתה הולך לכתוב עלי סרט?
 יניב: כן.
 ליאת: אתה לא יכול.
 יניב: למה?
 ליאת: אני לא מרשה לך.
 יניב: אני לא שואל אותך.
 ליאת: סליחה?! זה החיים שלי!
 יניב: על הזין שלי.
 ליאת: יניב, אתה השתגעת.
 יניב: אולי, אבל אני הולך לכתוב אותך. ויותר מזה, אני הולך לכתוב אותך איך שיבוא לי, כמו שאני רואה אותך, הכל דרך העיניים שלי.

ליאת: אתה לא יכול.
יניב: באמת? מי יעצור אותי?
ליאת: אני!
יניב: תנסי. (ליאת מנסה לעצור אותו ללא הצלחה) חבל לך על המאמץ.
את יודעת מה הכי עצוב, שאותך מהר מאוד אני אשכח, תהפכי פחות ופחות חשובה,
אבל הדמות בסרט תישאר איתי תמיד. ולא רק איתי, כולם יכירו אותה,
היא תישאר לתמיד! את לא אמיתית (מחזיק דף ניר) זאת ליאת האמיתית, זאת!

תמונה 11

גלי: הי, פשוט הדלת הייתה פתוחה, אז נכנסתי...
יניב: אה זה בסדר, רציתי שיתאוורר קצת, אויר חדש את יודעת...
גלי: כן, אני מפריע?
יניב: לא, מה פתאום.
גלי: אתה לבד פה?
יניב: כן, בטח.
גלי: אז להיכנס?
יניב: כן, איזה מטומטם אני. סליחה, בואי... תכנסי...
גלי: כן, תראה פשוט רציתי לבקש סליחה על מה שהיה...
יניב: סליחה!?!
גלי: כן, תבין, פשוט בדרך כלל אני רגילה לקחת דברים לאט.
יניב: לאט?
גלי: תראה, גם אתה מצאת חן בעיני, כבר אז במפגש ההוליסטי, אבל הייתי כל-כך מופתעת,
שזה היית אתה כאן, והכל קרה כל-כך מהר, שנלחצתי, אבל זאת הבעיה שלי, ואני עובדת
לפתור אותה עם עצמי. פתאום, הבנתי שזה לא יכול להיות סתם צירוף מקרים, שהגעתי
דווקא אליך, ועוד בלילה של הסילבסטר. תראה, גם אני לא מאמינה בלשחק משחקים, ואחרי
שחשבתני על זה, פתאום נראה לי מדליק לפגוש בן אדם, שהולך עם הרגשות שלו...
בלי לחכות לשום דבר...
יניב: את חושבת?
גלי: כן. אז מה אתה אומר? אפשר להתחיל הכל מהתחלה?
יניב: אני חושב שכן.
גלי: נעים מאוד אני גלי.
יניב: נעים מאוד יניב.
גלי: בא לך ללכת איתי לסרט?
יניב: סרט?
גלי: כן, סרט.
יניב: איזה סרט?
גלי: עם פופקורן גדול.
יניב: מאוד אוהב את הסוג הזה של הסרטים, אבל זה לא תמיד מספיק הפופקורן,
צריך גם להקפיד... (גלי יחד עם יניב): שיהיה הרבה מלח.
יניב: איך את יודעת?
גלי: תחושת בטן. (יוצאת)

תמונה 12

יניב: אולי באמת אני אלך לראות סרט. סרט עצוב, אם אתה בוכה בבית קולנוע, זה בסדר,
זה מין בכי אינטלקטואלי, אנשים מבינים את זה, מקבלים את זה, מכבדים, זה לפעמים
אפילו מעורר סימפטיה, אבל אם אתה בוכה לבד בבית בלילה מול הוידאו, אנשים בזים לך,
מזלזלים, זה נראה להם פתטי. למה? בכי זה בכי, לא? אני אלך לסרט, זה יעשה לי טוב!
גלי: נו, היה כל-כך נורא?
יניב: זה הסרט הכי טוב שראיתי השנה, אני כל-כך שמח שהצלחת לשכנע אותי לצאת.
כל העניין זה של מסך גדול והרבה אנשים שיושבים ביחד עושה לזה משהו טוב.
גלי: כן היה כיף, ולא רק הסרט, גם אתה די נחמד.
יניב: נחמד, זה טוב?
גלי: נחמד זה מאוד טוב, כי נחמד זה שלב, אתה יודע. שלב שממנו אפשר לקפוץ בשניות
למתוק, ומתוק זה כבר חבל על הזמן...
יניב: טוב לדעת.

גלי : בררר... קצת קריר פה לא?
 יניב : אני אדליק את החימום. (מסתובב לצאת וראה את ליאת) שוב פעם את?
 מה את עושה פה?
 ליאת : מה זאת אומרת? אני תמיד אתך.
 יניב : אבל את רואה, שאני עם מישהי.
 ליאת : טוב תירגע, אל תנסה להפיל את התיק עלי. אתה זה שמביא אותי.
 יניב : טוב זה לא זמן טוב לחפש אשמים, נדבר על זה בהזדמנות אחרת.
 את יכולה לרגע לצאת לי מהחיים?
 ליאת : טוב בסדר, בסדר, אני רק ממליצה לך לא לשכב אתה היום...
 יניב : מה?
 ליאת : כן, תראה זאת רק המלצה, אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, פשוט אתה כל הזמן תשווה
 אותה בראש אלי, ואיך נגיד את זה... היא לא תתקרב למה שאני הייתי, אז סתם תתבאס,
 ובשלב כל-כך ראשוני זה יכול להרוס את כל העניין...
 יניב : (סותם אוזניים) לא שומע אותך! לא שומע!
 ליאת : טוב בסדר אני הולכת. דרך אגב נגמרו לך הקונדומים במגרה ליד המיטה (יוצאת)
 יניב : שיט!
 גלי : מה קרה?
 יניב : כלום, היה לי פשוט... כלום!
 גלי : השירותים שם?
 יניב : כן, שם.
 ליאת : (נכנסת) ובלי קשר... היא נראית לי שרמוטה.
 יניב : מה? לכי מכאן.
 ליאת : בסדר, אתה רק זוכר איך בודקים אם מישהי שרמוטה? אם יש לה בתיק תחתונים
 ספר ומברשת שיניים...
 יניב : קישטה! (יניב נשאר לבד, ומחטט לגלי בתיק. הוא מוצא מברשת שיניים חשמלית ומפעיל
 אותה מזועזע)

תמונה 13

יודה : (נכנס) איפה היית? אני מחפש אותך בנרות?
 יניב : הייתי בסרט עם משהי.
 יודה : הופה, יפה, אז יצאת אתה... למה לא? מזל טוב!
 יניב : תירגע היא לא עושה לי את זה, היא נחמדה והכל, אבל זה לא זה...
 יודה : אתה איש קשה.
 יניב : אולי. תגיד, אתה מחזיק מעצמך בן אדם ליברלי?
 יודה : כן.
 יניב : כשאתה יוצא עם משהי... אתה יודע שאתה לא הראשון שלה.
 יודה : אני ילד?
 יניב : לא איכפת לך עם היא הסתובבה קצת לפני שהיא הייתה אתך?
 יודה : אלמנטרי.
 יניב : כמו שאתה היית עם בחורות, ככה הגיוני שהיא הייתה עם גברים?
 יודה : ברור.
 יניב : כמה?
 יודה : מה כמה?
 יניב : אם פתאום מסתבר לך שבחודש האחרון היו לה שלושה גברים?
 יודה : תראה...
 יניב : ביום!
 יודה : שלושה ביום?!
 יניב : שלושה ביום, זה משנה משהו נכון?
 יודה : קצת.
 יניב : למה?
 יודה : מה למה?
 יניב : למה אחד בחודש זה בסדר ועשרים בחודש זה לא?
 יודה : לא יודע.
 יניב : מה המינון?
 יודה : איזה מינון?
 יניב : מה המספר שעד אליו זה לגיטימי ועל הכיפאק, וממנו הבחורה הופכת להיות שרמוטה
 מגעילה? חמש בשבוע, עשר בחודש, כמה?

יודה: אני חושב שאחד בחודש זה לגיטימי.
 יניב: למה?
 יודה: ככה נראה לי.
 יניב: אבל מה הסיבה? אולי אתה תקוע במסכמות חברתיות פרמיטיביות.
 הרי פעם בחורה שהייתה עושה את זה פעם אחת לפני החתונה הייתה נחשבת שרמוטה...
 אולי עוד חמישים שנה מי שלא תעשה את זה שלוש פעמים ביום תחשב פוריטנית, מוזרה.
 נורמות, אחי, הכל זה נורמות.
 יודה: נורמות מה נורמות, שרמוטות זה מגעיל!
 יניב: אבל רגע... אולי הבעיה היא אצלנו...אולי זה כמו... שמזרחים שונאים ערבים,
 הומואים מודחקים הם ההומופובים הכי גדולים,אולי מי ששונא שרמוטות...
 אלוהים, אני לא מאמין,אני...
 יודה: מה?
 יניב: יכול להיות שגם אני...
 יודה: מה קרה?
 יניב: אני שרמוטה.
 גלי: (יושבת לוטוס) איך אתה יודע שמהו הוא שלך באמת? ע"י כך שאתה יכול לתת אותו.
 אם אתה לא יכול לתת אותו, אז הוא לא באמת שלך.
 חוקיות פשוטה לכל דבר בחיים: מכונית, עיפרון, בית... אהבה...
 אתה יודע שיש לך אהבה, רק כשאתה יכול לתת אותה, וככל שתתן יותר ככה יהיה לך יותר...

תמונה 14

יניב צופה בקלטת וידאו של אודישנים: קליפ של השחקניות היפות ביותר בארץ בקטעי מונולוגים של אהבה ופיתוי)

(יודה נכנס)
 יודה: יניב, אני חושב שלפני שאנחנו רצים קדימה, צריך לעשות פסק זמן, לעצור ו...
 יניב: לבטל את הכל, ידעתי שתתנקק ברגע שזה יתחיל להיות רציני...
 יודה: לא דביל, צריך לעצור ולחשוב על שם לסרט.
 יניב: אה, זה לא מוקדם לזה?
 יודה: להפך, מאוחר, שם זה הדבר הראשון והכי חשוב בכל יצירה. זה מה שמביא את האנשים לקופות, וסולל את הדרך לכל האבו ג'ירס.
 יניב: או.קי.
 יודה: צריך שם שיביא קהל מכל השכבות והמינים...
 יניב: וואלה.
 יודה: שם מוכר...
 יניב: בוא נחשוב, על מה הסרט בעצם...
 יודה: על בחורות...
 יניב: ובחורים...
 יודה: גם.
 יניב: משהו שאומר כאן ועכשיו.
 יודה: שם שמשדר גירווי ועם זאת תחושת סכנה...
 יניב: אבל לא מנותק מאמירה כוללת...
 יודה: משהו סקסי שמעורר תחושת הזדהות עמוקה...
 יניב: משהו שמדבר על בחורות ומדינת ישראל במצב של מלחמת שחרור תמידית...
 יודה: (פאזזה) שרמוטות בעורף האויב.
 יניב: כן, אבל אולי צריך משהו שמשדר יותר הצלחה...
 יודה: שרמוטות בעורף האויב 2.
 יניב: לא, יש עם זה בעיה, אי אפשר להשתמש במילה שרמוטות.
 יודה: למה?
 יניב: זה קצת בוטה.
 יודה: או.קי. אני אתך... כוסיות בעורף ה...
 יניב: לא, לא, לא יודע, אי אפשר, יש אנשים שגם המילה כוסיות מכעיסה אותם.
 יודה: אתה רציני?
 יניב: באמת, אני נשבע לך.
 יודה: מוזר... אז אתה אומר שצריך למצוא מילה אחרת לכוסיות...
 יניב: חייבים.

יודה: מילה מעודנת לכוסיות...
יניב: כן...
יודה: רגע, אני אתך... נימפות!
יניב: וואלה, נימפות!
יודה: או.קי. אנחנו עלינו על משהו... מה אתה אומר על נימפות בעורף האוייב...
יניב: לא, זה ארוך מדי, זה מסורבל.
יודה: בסדר, אתה רואה שאני נשאר פתוח, בוא נחשוב ביחד... אויב, קרב...
יניב: משהו מסתורי...
יודה: פצצות, יריות, גיונגל, הליקופטרים...
יניב: משהו אפל...
יודה: משהו כמו... (פאזזה) נימפות בערפל!
יניב: נימפות בערפל!

תמונה 15

(שניהם צופים בקליפ אודישנים לשחקניות. רואים את יודה מתחיל עם השחקניות, נכנס לפריים ומציע לאחת לעלות אליו לדירה לעבוד על הדמות...)

יניב: יודה, אתה חושב שזה בסדר שאתה מתחיל לצאת עם מעומדות לסרט...
יודה: אל תגזים, "לצאת", אני רק בודק אותם יותר לעומק.
יניב: ואתה לא רואה עם זה בעיה מוסרית...
יודה: מה הבעיה?
יניב: לא יודע, פשוט נראה לי...
יודה: אתה גם יכול לבדוק אותן עם אתה רוצה...
יניב: לא זה מוקדם מדי בשבילי...
יודה: איך שאתה רוצה. תראה, אני מתלבט כרגע, בין שלוש בחורות שמתאימות לתפקיד באותה מידה, אז למה לא לבחור כבר את זאת שגם מממ... (עושה תנועה עם היד) כמו שצריך,
אה? תגידי לי: היא מתאימה בגלל זה פחות לתפקיד? לא! זה לא פרוטקציה, זה החיים.
אם היא לא הייתה מתאימה, לא הייתי לוקח אותה, אבל אם היא גם מתאימה, וגם בדרך אפשר להביא איזה קטנה, אז למה לא? מה? להיות סגפן בכוח?

תמונה 16

(ממשיכים לצפות באודישנים)
יניב: די נמאס לי אין כאן אף אחת שעושה לי את זה...
יודה: אנחנו נמצא לך בחורה אל תדאג. אתה פשוט קצת בררן, זה קשה אתך.
יניב: אתה יודע מה, יודה?
יודה: מה?
יניב: אני רוצה להגיד לך משהו חשוב שהבנתי.
יודה: כולי אוזניים.
יניב: תראה יודה, אני יודע שבכלל הסיבה שרצינו לעשות סרט זה בשביל...
בשביל, שאני אמצע מישהי...
יודה: סבלנות, זה לא קורה ביום אחד, צריך זמן...
יניב: לא, אתה לא מבין... זה פתאום לא מעניין אותי.
יודה: מה?
יניב: כן, באמת.
יודה: אולי אתה לא מרגיש טוב?
יניב: לא, אני מרגיש מצוין, זה רק לא מעניין אותי יותר.
יודה: לא יכול להיות.
יניב: אני נשבע לך. אני באמת רוצה לעשות סרט.
יודה: אנחנו עושים סרט.
יניב: כן, אבל לא בשביל למכור, לא בשביל למצוא כוסיות, אני רוצה להגיד משהו...
יודה: (פאזזה, ואז יודה מתחיל לצחוק) כמעט נפלתי לזה רגע, אתה... קטעים אתך...
חולה על ההומור שלך, חולה... (צוחק בדרך החוצה) "להגיד משהו"...
יניב: אתה מוכן לסתום שניה! אתה לא מקשיב לי. אני רציני. לא מעניין אותי עוד בחורה פחות בחורה, אני רוצה סרט. סרט אמיתי, טוב. אני רוצה להגיד משהו לעולם...
יודה: בסדר, בסדר תירגע. מה אתה רוצה להגיד לעולם?
יניב: אני רוצה שכולם ידעו ש... אני רוצה להגיד... אני עוד לא יודע בדיוק, אבל אני יודע שאני

רוצה להגיד משהו, נמאס לי להחזיק בבטן.
 יודה: יניב, אני אמרתי לך פעם לא להגיד משהו, להחזיק בבטן, רק מי אמר שליד מה שאתה אומר
 אי אפשר שתעמוד איזה בחורה יפה. (יוצא)
 ליאת: הוא צודק.
 יניב: מה?
 ליאת: על מי אתה מנסה לעבוד תגיד לי. אתה גבר. וכמו כל גבר יש רק דבר אחד שמעניין אותך.
 כשאתה נכנס למסיבה, מטריד אותך מי הד.ג, או מי בחדר אין לה חבר?
 בתיכון הלכת להיבחר למועצת תלמידים כדי לשנות את העולם, או כי היית דלוק על
 הגיגיית האסרטיבית ההיא מיא' 4?
 מאיזה סיבה לעזאזל הלכת לחוג לריקודי עם? אהבת לרקוד הרועה הקטנה? זובי!
 אחרי שלושה ימים שלא ישנת בטירונות, מה בדיוק הריץ אותך באימון כושר אם לא התחת
 הקטן והמוצק של המד"סית שרץ שם לפניך?
 כשטסת לדרום אמריקה על מה חשבת כשישבת במטוס? מתי כבר תראה את המאצ'ו
 פיצ'ו, או מי תשב לידך בדרך לשם?
 כל מה שאתה עושה, זה שם! כל הזמן!
 אז תפסיק לרמות את עצמך ואל תשחק לי אותה פתאום אומן.
 יש לך רק דבר אחד להגיד לעולם: אני לבד, חרמן ופלספן!

תמונה 17

(גלי נכנסת עם סל מילל)

יניב: מה זה?
 גלי: מתנה?
 יניב: אבל זה חתול!
 גלי: נכון.
 יניב: בשבילי?
 גלי: כן.
 יניב: תודה.
 גלי: בבקשה.
 יניב: איך קוראים לו?
 גלי: סילבסטר!
 יניב: קוצי פוצי, קוצי פוצי...
 גלי: מה אתה עושה?
 יניב: משחק אתו.
 גלי: הוא לא מפגר הוא חתול. טוב אני באמצע העבודה ביי. (יוצאת)

תמונה 18

יודה: (יוצא מהשירותים ורוכס את הרוכסן) יש בטבע תמיד שלושה שלבים!
 גולם, זחל, פרפר. עד לפני כמה ימים היית פרפר, והופה אתה שוב גולם.
 עוד מעט תתחיל לזחול החוצה מהדירה, ולפני שתבין מה קורה אתך, תחזור להיות פרפר,
 יפה ומאושר. דרך אגב יש שם איזה חתול שמן בפניה.
 יניב: כן, זה סילבסטר.
 יודה: מה?
 יניב: גלי הביאה לי מתנה חתול, קוראים לו סילבסטר.
 יודה: אוי ואבוי.
 יניב: מה קרה זה רק חתול. מה אתה נלחץ?
 יודה: אבל רק הכרתם, זה נורא מוקדם לחתול.
 יניב: מה הפאניקה?
 יודה: אתה לא מבין?
 יניב: מבין מה?
 יודה: היא בודקת אותך...
 יניב: במה?
 יודה: היא רוצה לראות אם אתה מסוגל להיות אבא!
 יניב: אתה חושב.
 יודה: נו מה...

יניב: לא נראה לי.
יודה: אתה כל-כך תמים.
יניב: אבל רק הכרנו!
יודה: זה הקטע, היא לא רוצה לבזבז זמן, היא בלחץ!
יניב: אוי ואבוי.
יודה: אוי ואבוי. (יוצא)

תמונה 19

יניב: (קולות של חתול מיילל) אוי, סילבסטר תסתום! (גלי נכנסת עם המון שקיות מקניות)
גלי: למה תסתום? אולי הוא רעב? אף אחד לא מילל סתם, גם לא חתולים...
יניב: אני כבר לא בטוח, מה זה?
גלי: סתם כמה דברים לבית, ועוד משהו קטן שאתה חייב להגיד לי מה אתה חושב עליו.
יניב: מה זה?
גלי: תעצום עיניים שניה.
יניב: טוב. (גלי מודדת שמלה חדשה)
גלי: אתה יכול לפתוח, נו מה אתה אומר?
יניב: זה יפה, מאוד יפה.
גלי: בסדר, אבל השאלה אם זה גם סקסי?
יניב: אני חושב שכן...
גלי: כן? מה היית עושה לי אתה?
יניב: כל מיני דברים.
גלי: למשל?
יניב: קפה...?
גלי: (צוחקת) ומה עוד...
יניב: (יניב מתחיל לעשות קולות של כלב, ולרדוף אחרי גלי שבורחת ועושה קולות של חתול)
(בתוך הבלגן יודה נכנס ומתחיל לעשות קולות של כבשה, הם נעצרים ומסתכלים אליו)

תמונה 20

(גלי מנקה את הבית)

יניב: (נכנס) מה את עושה?
גלי: מסדרת. אתה יודע, קצת פנג שוי לא יכול להזיק...
יניב: אני אוהב את זה ככה.
גלי: בסדר, יניב, אפשר להחזיר את זה לאיך שזה היה. אני לא חושבת שעשיתי נזק בלתי הפיך
רק סדרתי קצת ושטפתי ריצפה...
יניב: בשביל מה?
גלי: אל תהיה מגעיל, רצתי לעשות לך הפתעה.
יניב: אז אני כנראה לא אוהב הפתעות. אלה הדברים שלי, ואני לא רוצה שיגעו בהם...
(גלי פונה לצאת) לאן את הולכת?
גלי: תופסת מרחק מהדברים שלך, שאני לא אגע בהם בטעות...
יניב: גלי, חכי שניה!
גלי: לא בא לי, יניב, די נמאס לי מכל הקטעים המטופשים האלה שלך...
יניב: בסדר, אולי קצת נלחצתי, אני מבקש סליחה, אני פשוט לא אוהב שנוגעים לי בדברים...
גלי: שנינו יודעים שזה לא הדברים שמלחצים אותך.
יניב: איפה סילבסטר?
גלי: לא יודעת הוא היה פה קודם...
יניב: את השארת את החלון פתוח?
גלי: נו אז?
יניב: אז הוא בטח קפץ החוצה...
גלי: (פונה לצאת)
יניב: חכי רגע!

גלי : אני לא חושבת, נמאס לי, וזה לא פנג שוי, וזה לא סילבסטר.
מההתחלה, אתה מסתכל עלי כאל משהו לבנתיים. לא חשוב מה קורה בינינו, אני במגירה של הבנתים. זאת מגירה שמאוד קשה לצאת ממנה, ומתחיל להיות בה מחניק. כנראה שסוג הקשר נקבע בשניות הראשונות שלו, לאן שרוצים לקחת אותו לשם הוא הולך, ואת הקשר שלנו, כנראה אתה לא רוצה לקחת לשום מקום.
(פונה לצאת וחוזרת) ואיך אני אגיד לך, יניב, זה לא אני זה אתה... (יוצאת)

תמונה 21

ליאת : (נכנסת) אתה לבד?
יניב : מה חדש?!

ליאת : אני קצת מתגעגעת אליך פתאום...
יניב : בטח, זה בגלל שעכשיו אני יוצא עם משהי...
ליאת : מה פתאום?
יניב : די מספיק. לא קונה את זה יותר.

ליאת : אולי תפסיק לעשות פרצופים. מה אתה חושב שאני נהנית מזה, אתה חושב שלי זה קל?
יניב : גם לך קשה?
ליאת : ברור, מה אני לא בן-אדם, אהבתי אותך, ומה שעוד יותר קשה, אני עדיין אוהבת... אבל זה לא זה, יניב. אהבה זה לא הכל, זה לא שחור ולבן.
זה שאני הייתי האקטיבית בין שנינו, וסיימתי את הקשר, לא אומר כלום.
זה לא הופך את זה למשהו יותר קל, אולי אפילו להפך. הכי קל זה להמשיך מכוח האינרציה, להיות תקועים באותו מצב, עוד ועוד. יותר קשה לקום ולהגיד "קאט", לא באמת טוב לי כמו שיכול להיות לי, אני מנסה לשנות את זה. ואתה יודע שזה הדדי זה תמיד הדדי, אתה לא יכול להיות באמת מאושר, כשבן הזוג שלך סובל ולהפך.

יניב : אז מה עכשיו?
ליאת : ממשיכים הלאה...
יניב : ונשאר בקשר?
ליאת : מי יודע? לפחות ננסה...
יניב : אם את כבר פה אז אולי?
ליאת : מה?
יניב : את יודעת אולי קצת...
ליאת : לא כדאי לך...
יניב : קצת...
ליאת : לא כדאי...
יניב : אני לא בטוח...
ליאת : תראה יש שתי אופציות, או שאני אשכב אתך עכשיו, ואח"כ הקשר יתנתק ולא נראה אחד את השני, או שנשאר ידידים טובים, נלך לסרטים ביחד, לקנות בגדים ויהיה נעים בלי ששום דבר יקשה על זה...
יניב : רוצה את העסקת חבילה, גם לשכב אתך וגם לקנות בגדים.
ליאת : אי אפשר.
יניב : למה?
ליאת : ככה זה.
יניב : למה? אם נשכב יכול להיות נורא נעים...
ליאת : כן ולא. גם כאן יש שתי אופציות : נשכב ויהיה פתאום רע, נהיה נבוכים, בעיקר אתה, לאט, לאט נתחיל להתחמק אחד מהשני, ואף אחד לא יודה שזה זה, אבל פתאום יהיה קשה להסתכל אחד לשני בעיניים. או שיהיה נפלא, חבל על הזמן, ואז נרצה שוב פעם, וגם אז יהיה כף, אז נרצה עוד פעם, וככה...
יניב : מה?
ליאת : לא נפסיק.
יניב : מה רע?
ליאת : רע שלא נוכל לקיים קשרים אחרים, אמיתיים, טוב, אתה מבין למה אני מתכוונת...
יניב : אני לא בטוח...
ליאת : אתה צריך להחליט : אתה באמת אוהב אותי, ורוצה שנהיה בקשר לעולם, או שנהיה קצת זיזים וזה ייעלם. יניב, מין או נצח? (יוצאת)

יניב : אתם יודעים מה הבעיה בזיזות? השם! באמת, יש לזה מצלול בעייתי, יותר מדי באזור של זיון, זונה, זין, לא נעים לשמוע את כל הזוזז... הזה, לא נעים. "מה? את... והוא... ביחד?" "לא, אני זיזיה שלו!" -זה נשמע נורא! אם רק היה לזה שם אחר... משהו נעים, מרגיע,

נגיד... עננים... הכל היה אחרת. כי הרי זה נעים לשני הצדדים.
מין סידור נוח לימי החורף הקרים. את לבד, אני לבד, נכנס ביחד מתחת לפוך.
אבל זה מה שדפוק בחברה שלנו, כבר מוצאים משהו טוב, ואז הורסים את זה עם שם
מתחכם... יזיזות... כוס אמק!

תמונה 22

(שיחת טלפון)

גלי: הלו,
יניב: גלי... הי, שלום זה יניב.
גלי: הי.
יניב: אני רוצה לדבר איתך, זה מאוד חשוב לי...
גלי: אני שמחה שהתקשרת.
יניב: אני רוצה לבקש סליחה על מה שהיה אני... ואני גם, היה לי רעיון, אני רוצה להציע לך משהו.
גלי: גם אני צריכה לדבר איתך, אבל אני לא רוצה לעשות את זה בטלפון...
יניב: אז אולי תבואי אלי?
גלי: בסדר.
יניב: אחלה... אז ... ביי.
גלי: ביי.

(יניב נשאר לבד גלי נכנסת עם קופסה)

גלי: הי, הבאתי לך מתנה?
יניב: מתנה?
גלי: מה אתה כל-כך מופתע?
יניב: סתם אני לא רגיל...
גלי: תתרגל!
יניב: מה? לפתוח?
גלי: בתור שלב ראשון זה נשמע אחלה! (יניב פותח קופסה גדולה באריזת מתנה שבתוכה יש כדור קטן)
יניב: מה זה?
גלי: כדור.
יניב: אני רואה אבל...
גלי: מה אתה לא שמח?
יניב: שמח רק...
גלי: מה?
יניב: אני לא חושב שזה רעיון כל-כך טוב.
גלי: למה?
יניב: אני לא חושב שהגוף שלי בנוי כרגע לכימיקלים, גם ככה הוא לא במצב מי יודע.
גלי: אתה כל הזמן חושב יותר מדי ואם מחר הכל ייגמר?
יניב: מה ייגמר?
גלי: הכל! החיים! אתה, אני, הכל!
יניב: אז מה?
גלי: אז לא חבל?
יניב: שמה?
גלי: שלא נסית עוד חוויה אחת קטנה לאוסף?
יניב: אמרתי לך אני לא בקטע של...
גלי: אתה מפחד!
יניב: אני לא!
גלי: הפחד משתק אותך.
יניב: למה זה רע?
גלי: כי זה גורם לך להישאר באותו מקום.
יניב: לא רע לי במקום שלי.
גלי: כי לא ניסית מקום אחר.
יניב: אבל זה סתם, זה לא אמיתי...
גלי: שום דבר לא אמיתי בעולם הזה. אתה כל הזמן מנסה לשחק אותה, שאתה מתמודד, לא נכנע לפחד, אבל תראה איזה שפן אתה. תסתכל על עצמך.

אתה משעמם. אתה פתטי. החיים עוברים לידך, ואתה תמיד מפספס. אתה לא מסוגל להשתוקק לשום דבר, לנגוס, להנות, להתפרע, ללכת על הבלתי ידוע. יניב אתה מת! תתחיל לחיות!, לחיות באמת, לך על החלום...!
יניב: ליאת, את קולטת בכלל מה את אומרת? (גלי פונה לצאת, יניב שובר)
את מעולה, את פשוט מדהימה, זה עובר פגז...

גלי: אתה חושב?

יניב: בטוח.

גלי: זה היה נורא כיף.

יניב: גם לי. תראי אני עוד צריך לדבר עם יודה, אבל נראה לי שהתפקיד שלך...

גלי: וואלה?

יניב: כן.

גלי: מגניב. (יוצאת)

ליאת: טוב, בלי קשר לכלום, אובייקטיבית, לדעתי היא לא מתאימה...
נו באמת... גמדה עם צצים קטנים.

תמונה 23

יודה: איך הולך עם גלי?

יניב: ממש טוב.

יודה: יופי, אז אתה באמת חושב שהיא יכולה להתאים לסרט?

יניב: אני חושב שכן...

יודה: אבל אין לה כל כך ניסיון בקולנוע...

יניב: ולנו יש?

יודה: צודק. אז אתם עושים ביחד אימפרוביזציות?

יניב: כן, והיא ממש טובה.

יודה: אחלה. אתם בודקים את הכיוון של הנרקומנית?

יניב: כן, זה מכניס לזה יופי של צבע.

יודה: נחמד...

יניב: יודה, אני יכול להגיד לך משהו אישי?

יודה: בשביל מה יש חברים?

יניב: יודה, זה נורא מוזר לי, אבל אני חושב שאני קצת מתחיל להתאהב בגלי.

יודה: אתה לא.

יניב: איך אתה יודע?

יודה: פיגמליון.

יניב: פיגמה -מה?

יודה: תסביך פיגמליון. אתה לא יודע מה זה?

יניב: זה כמו גברתי הנאווה רק בלי שירים.

יודה: קרוב, רק תסביך פיגמליון.

יניב: אני לא מבין...

יודה: אתה מתאהב במשהו שאתה יוצר, אתה לא מתאהב בו באמת בגלל מה שהוא, אלא

בגלל שהוא היצירה שלך, ובאיזה שהוא מקום להיות מאוהב ביצירה שלך זה

לא להיות מאוהב באמת, זה להיות מאוהב בעצמך.

יניב: אני לא.

יודה: אתה כן. תחשוב רגע. אתה לא מאוהב בגלי בגלל מה שהיא, אתה אוהב אותה בגלל מה

שאתה מרגיש שאתה יכול לעשות ממנה, סרט. ובמקרה שלך זה עוד יותר מסובך, כי זה לא

סתם סרט, זה סרט על...

יניב: אתה חושב...

יודה: בטוח.

יניב: פיגמליון?

יודה: שקוף.

תמונה 24

(יניב יושב ועובד, גלי נכנסת ויניב ממשיך בשלו)

גלי: יניב, יש לך רגע?
יניב: לא כל כך, אני באמצע משהו...
גלי: יש משהו שכדאי שאני אגיד לך... רציתי להגיד לך כבר אתמול, ולא הסתדר...
יניב: שומע.
גלי: לא קבלתי.
יניב: מה?
גלי: לא קבלתי.
יניב: התפקיד שלך, סופית.
גלי: יניב אני באיחור...
יניב: לאן?
גלי: יניב, יכול להיות שאני בהריון.
יניב: (קס) מה?
גלי: אחרי שהבנתי שאני מאחרת, קניתי את הבדיקה העצמית הזאת, עשיתי אותה, וזה חיובי.
יניב: רגע, אבל חיובי זה טוב.
גלי: חיובי זה ילד.
יניב: ילד זה לא טוב. מה עושים?
גלי: לא להיכנס לפניקה, בשלב הראשון זה יכול מאוד לעזור.
יניב: אני לא בפניקה!
גלי: אתה כן! למה אתה חושב שילד זה לא דבר טוב?
יניב: די! אל תגידי לי, שאת חושבת ברצינות להמשיך עם ההריון?
גלי: לא, אני פשוט חושבת ברצינות לא להפסיק אותו.
יניב: זה לא עניין לבדיחות.
גלי: בגלל זה אני לא מתבדחת. אם היקום הכניס אותי להריון, אולי זה לא סתם, אולי יש לזה סיבה.
יניב: איזה סיבה יכולה להיות?
גלי: אולי תירגע שניה ותנסה להסתכל על זה נקי. (פאוזה)
יניב: אבל איך כל-כך מהר נכנסת להריון בכלל? בקושי...
גלי: בקושי מה? (יניב שותק, יוצאת)

תמונה 25

(ליאת מופיע בלבוש של שטן, גלי בהמשך כמלאך עם בטן קטנה)

ליאת: אני צריכה לדבר אתך, שניה.
יניב: זה לא זמן טוב.
ליאת: אל תשחק משחקים, אני רוצה להגיד לך משהו.
יניב, בזמן האחרון אתה נורא חסר לי, איך אני אגיד את זה, אני מתגעגעת, כן מתגעגעת זה לא בושה ואני חושבת שכדאי שננסה לחזור להיות ביחד...
יניב: מה?
ליאת: כן, אתה ואני, אולי אפילו נעבור לגור ביחד.
יניב: מה?
ליאת: אולי נתחתן.
יניב: די! עזבי אותי! יש לי מספיק בלגן על הראש.
ליאת: אני לא מאמינה שקנית את זה... יניב, זה הטריק הכי עלוב שיש.
הבחורה הזאת יותר קשוחה ממה חשבתי, היא לא טיפשה כמו שהיא נראית.
היא יודעת מה היא רוצה, והיא הולכת לשם דוך! אין בעיה, בסוף רק החזק שורד...
יניב: מה?! לכי מפה קישטה! תעופי מפה!
ליאת: יניב, אל תהיה אינפנטיל. אין לך שום שליטה על זה, אני אתך לתמיד, תתחיל להתרגל.
גלי: (נכנסת ונעמדת מולה כשיניב ביניהן) פה הטעות שלך טינופת!
הוא שלי עכשיו, יותר נכון שלנו (שמה יד על הבטן). כדאי שעכשיו תעופי מפה, כי אין לך שום סיכוי!
ליאת: או, שלום, תראו מי בא. ילדונת, הוא היה שלי, עוד לפני שחלמת, שאי פעם תכירי אותו...
גלי: מה שהיה היה. את חדשות ישנות, מותק! כמו העיתון של אתמול, לעטוף דגים ולזרוק לפח.

ליאת: תיזהרי!
גלי: למה מה תעשי לי?
ליאת: פוסטמה! אם גמרת לעשות דאוונינס, את יכולה ללכת. אני בשיחה אישית עם יניב...
גלי: פוסטמה אמא שלך! אני לא הולכת לשום מקום!
ליאת: חמודה, תביני זה שהזדיינתם כמה פעמים, זייפת שלוש אורגזמות בשרשרת, והצלחת להיכנס מזה להריון, לא נותן לך בעלות עליו.
את היית פורקן עלוב, לא יותר.
יניב: זייפת אורגזמות!?!
גלי: בחיים לא.
ליאת: שקרנית!
גלי: זונה!
ליאת: את מדברת? שרמוטה בת שרמוטה.
יניב: זייפת אורגזמות!?!
גלי: (מוציאה אקדח) למי קראת שרמוטה?
ליאת: לך ולאמא שלך... (מוציאה עוזי) שרמוטה מכוערת!
יניב: (נעמד על המיטה) סטופ! די! מספיק! שתיכן תעופו לי מהחיים.
ביחד: מה?
יניב: לא רוצה, לא אותך ולא אותך, הביתה!
ביחד: אבל אני אוהבת אותך!
יניב: מצטער, לא רלוונטי.
ביחד: יש לך מישהי אחרת!
יניב: לא, אין לי אף אחת אחרת. אני רוצה להיות לבד, לבד!
ליאת, אני רוצה שתצאי לי מהחיים. זה נגמר ואני צריך לפתוח דף חדש, לעבור הלאה.
(גלי עושה לליאת תנועה מגונה)
ואת גלי, איך להגיד לך את זה בלי שזה ישמע רע? זה יצא מפרופורציה, זה לא בשבילי, התחלתי עם זה בכלל כאמצעי בשביל לשכוח מליאת. (ליאת עושה לגלי תנועה מגונה)
באמת היה לי כיף אתך, אבל ילד... זה גדול עלי, זה מפחיד נורא.
אולי במקום אחר, ובזמן אחר היה יכול להיות בינינו משהו יפה, אבל זה לא בשבילי... אני מצטער. תודה על הכל ולהתראות, אני רוצה להיות לבד...
(יניב נכנס למיטה וליאת וגלי יוצאות)

תמונה 26

יודה: (יודה נכנס ומעיר אותו) קום דביל, בוקר טוב, תתלבש יש לנו עוד שעה ישיבת הפקה.
הם קראו את נימפות, והם רוצים לעשות מזה סרט. אני מחכה לך למטה, בוא מהר!
יניב: יודה, יש בעיה רצינית.
יודה: האיכות של הקסטות וידאו? ידעתי שיש דברים שאסור לקנות בשוק הכרמל...
יניב: קנית את הקסטות בשוק הכרמל!?!
יודה: מה אתה רוצה שאני אעשה? זה שלישי מחיר...
יניב: יודה...
יודה: מצטער, טועים, מה תעשה לי?
יניב: לא חשוב יודה, לא על זה רציתי לדבר אתך. יכול להיות שנצטרך לעשות הפסקה עד שיתברר... זאת אומרת... כנראה, לא בטוח, אבל כנראה שגלי בהריון... (פאוזה)
יודה: ממ?
יניב: (פאוזה) מה ממ? אני והיא...
יודה: נו כן, אבל ממ היא בהריון?
יניב: (פאוזה) לא חשבתי על זה בכלל...
יודה: בוקר טוב!
יניב: מי אמר שזה ממני?
יודה: לפעמים יניב אני לא מבין באיזו בועה אתה חי...
יניב: מי אמר שהדבר הזה חייב להיות שלי?
יודה: וגם אם כן, אפשר לחשוב... בסה"כ נשנה את השם של הסרט לתינוקות בעורף האויב...
יניב: חיתולים בערפל...
יודה: יניב, תסתכל עלי שניה... בואנה, דווקא יכול להתאים לך להיות אבא... (יוצא)

תמונה 27

גלי: הי.
יניב: הי.
גלי: טוב, הייתי הבוקר אצל הרופא וכנראה שזאת הייתה טעות.
יניב: מה טעות?
גלי: אני לא בהריון.
יניב: איך זה יכול להיות?
גלי: למכשיר הזה יש דיוק של תשעים ותשעה אחוזים, אני הייתי האחוז הנותר.
יניב: וואלה! איזה יופי! צריך לחגוג! (פאוזה) סליחה, לא התכוונתי...
גלי: זה בסדר... (מתקרבת אליו, מתנשקים)

תמונה 28

יודה: מה כל-כך רע בלהיות לבד? מי אמר שהאופציה היחידה להעביר את החיים זאת זוגיות?
מי אמר? למה? בגלל שכולם עושים את זה? כולם גם אוכלים שוארמה!

(סצנה של ליאת האמיתית. ליאת נכנסת, ונעמדת ליד יניב, שמתלבש לצאת. יניב לא מתייחס אליה)

ליאת: שלום.
יניב: שלום, שלום.
ליאת: מה נשמע?
יניב: בסדר.
ליאת: טוב, אתה יודע... תתנהג כרגיל, כאילו אני לא פה.
יניב: בסדר. בשביל מה באת עכשיו?
ליאת: שום דבר מיוחד רק...
יניב: "אתה הבאת אותי!", "אני תמיד אתך!" "אני זה לתמיד!" מה עכשיו?
ליאת: רק באתי להחזיר לך את המפתח...
יניב: מפתח?
ליאת: כן, נשאר אצלי בטעות המפתח.
יניב: (קולט) אהההה! ליאת!
ליאת: כן. יניב אתה בסדר? לקחת משהו?
יניב: לא, אני בסדר. ליאת... שלום.
ליאת: שלום.
יניב: אה, אני פשוט בדרך החוצה, אז אולי זה לא זמן כל-כך טוב.
ליאת: זמן לא טוב למה? רק באתי להחזיר לך את המפתח.
יניב: אה, תודה. (פאוזה)
ליאת: תגיד, אתה עוד חושב עלי לפעמים?
יניב: לא, אני ממש בסדר.
ליאת: וואלה?
יניב: כן.
ליאת: יופי, טוב לשמוע.
יניב: ואת?
ליאת: אני גם מצוין. (פאוזה) אתה...
יניב: כן, אני יוצא עם משהי.
ליאת: יופי, משהו רציני?
יניב: אני עוד לא יודע, אבל נראה לי, כן... ואת?
ליאת: אה... לא ממש, בעצם כן, יש מישו, עוד לא ברור בדיוק מה יהיה, אבל יש מישו, כן...
יניב: אחלה. (פאוזה) אז מה?
ליאת: מה?
יניב: נגמר?
ליאת: נגמר. (פאוזה) קצת עצוב...
יניב: קצת. אבל יותר טוב ככה אני חושב.
ליאת: כן, בטח. יותר טוב ככה. (פאוזה) אז שיהיו לך חיים יפים.

יניב: שיהיו לך חיים יפים...
ליאת: אז להתראות... (פונה לצאת)
יניב: ליאת, אני עושה סרט.
ליאת: מה?
יניב: אני... לא חשוב. (יוצאת)

תמונה 29

(רעש של גלי ים, רוח ושחפים)

יניב: איך סחבת אותי לכאן בקור הזה.
גלי: אוי, תפסיק הכל בראש. חוץ מזה מגיע לך אחרי כל מה שעשית לי. מה השעה?
יניב: עוד כמה דקות חצות. (קר. מנסים להתחמם על ידי שפשוף של הידיים בגוף)
גלי: אין מקום יותר מדהים להיות בו עכשיו.
יניב: יש בזה משהו.
גלי: אתה יודע שעברה בדיוק שנה מאז שנפגשנו.
יניב: וואלה. את יודעת, לפעמים נדמה לי שפגשתי אותך אתמול ולפעמים נדמה לי שאנחנו מכירים כל החיים.
גלי: מה זאת אומרת? אנחנו מכירים כל החיים. (מגלה) אוי, אני לא מאמינה, כוכב נופל!
יניב: איפה?
גלי: שם.
יניב: זה מטוס.
גלי: לא זה כוכב נופל, תראה עוד אחד ועוד אחד...
יניב: וואי את צודקת. הספקת לבקש משהו?
גלי: כן ואתה?
יניב: כן. (פאוזה)
גלי: יכול להיות שביקשנו אותו דבר?
יניב: יכול מאוד להיות. את יודעת, עוד שתי דקות חצות ואין שום מקום בעולם שאני מעדיף להיות בו כרגע? מוזר לא?
גלי: קצת, אבל נעים.
יניב: את יודעת...
גלי: מה?
יניב: זה לא קורה הרבה, אבל פעם ב... יש רגע בחיים שאתה רוצה להקפיא, להישאר תקוע בו, בלי עבר, בלי עתיד, פשוט להיות בו... ואני... חושב... ש...
(מתחילים לשמוע את הספירה לאחור הולכת ומתגברת בכל מיני שפות ואז פעמונים של 12 בלילה בסילבסטר, "happy new year..." מתנשקים)

(הסאונד נפסק) די... אי אפשר לגמור את זה ככה.
גלי: למה?
יניב: כי זה חרטה, זה אף פעם לא קורה ככה בחיים.
גלי: זה יכול לקרות.
יניב: אני לא מאמין.
גלי: בגלל זה, זה לא קורה.
יניב: בחיים זה אף פעם לא כל-כך פשוט...
גלי: זה דווקא כן. ברגע שמחליטים שזה פשוט, יום אחד אתה תגלה את זה וזאת תהיה ההפתעה הכי נעימה שתהיה לך בחיים. (יוצאת)

תמונה 30

(רעש של ים מתחלף בסאונד של מחיאות כפיים סוערות - טקס האוסקר הישראלי, יניב עולה לבמה לבוש בחליפה.)

יניב: תודה! תודה רבה! תודה!, תודה! אני כל-כך מתרגש... לא הכנתי כלום... (מוציא פתק)
טוב, קודם כל אני רוצה להודות לחברי האקדמיה, שעשו בחירה מאוד אמיצה.
אני אנסה להספיק להגיד כמה מילים מהר לפני שהמוזיקה תכנס.
אני רוצה קודם כל להודות לכל האנשים הנפלאים שעשו אתי את הסרט הזה...
עכשיו הכל נראה פשוט, אבל כשהתחלנו לעבוד על נימפות, לא האמנתי שזה באמת יקרה יום אחד. (נכנסת המוזיקה) רגע אחד עם המוזיקה... חשוב לי להגיד עוד משהו.

אנחנו עבדנו מאוד קשה בשביל להגיע לרגע הזה!
אני חייב תודה מיוחדת לאיש, שהיה המנוע האמיתי של הפרויקט הזה, איש מיוחד וחבר יקר. יהודה פינקס!
ביחד החלטנו לצאת בגלוי, נגד הקונספירציה ההיסטורית של מפקי קולנוע וטלוויזיה, של מו"לים של ספרות זולה, ושל מנהלי חברות תקליטים, שמוכרים לנו חלומות ורודים בעטיפות צלופן, רק כדי שיוכלו להמשיך ולדחוף לנו את הסחורה המגוחכת שלהם, שאין שום קשר בינה ובין החיים האמיתיים.
סוף סוף יש סרט שלא נכנע לתכתיבים של סוחרי הרומנטיקה:
בשביל "סוף טוב", לא צריך למצוא את "הנפש התאומה", לא צריך לגלות את "החצי השני", ולא צריך "לחיות באושר ועושר עם האחת והיחידה".
בשביל "סוף טוב" צריך פשוט להיות מאושר.
(המוזיקה מכסה עליו והאור יורד)
כולנו נימפות, כולנו בערפל!
לכל אחד מאתנו יש יעוד, יש מטרה.
האפשרויות הן בלתי מוגבלות.
כל מה שאנחנו צריכים, זה פשוט להיות שם.
(חושך)

תמונה 30

(יניב ויודה יושבים על המיטה בחדר, מעבירים ג'וינט)

יודה: אחלה נאום.
יניב: תודה, הרגשתי. (פאוזה, מסתכל על הפסלון) יודה, אתה יודע, פתאום חשבתי על זה... אתה זוכר למה בכלל רצינו לעשות סרט?
יודה: כן, אני חושב שזה... זה התחיל בגלל שנפרדת מ...
יניב: מי?
יודה: נו, מה שמה?
יניב: גלי?
יודה: לא, לא חושב, לא נו ההיא לפני גלי... לימור.
יניב: ליאת.
יודה: אה, וואלה, ליאת, למה אתה שואל?
יניב: סתם, סתם... (פאוזה)
יודה: טוב, אחי, עינת תהרוג אותי, הקטנה חולה וגם ככה לא הייתי כל היום בבית.
אז מזל טוב! יאללה ביי... (יוצא)
יניב: אבל... רגע... (יניב נשאר לבד נכנס למיטה ומחבק את הפסלון אוסקר. מוסיקה, חושך)